

[Landbrugsministeren]

1637/91 om godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktion, for den EF-finansierede ophørsordning, og art. 8, stk. 1, anden tankestreg, i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om tillægsafgift for mælk og mejeriprodukter, for så vidt angår den nationale købs-/salgsordning.

I begge tilfælde er i Danmark fastsat som betingelse, at bortforpagteren giver samtykke til salg af mælkekvoten, jf. § 5, stk. 4, i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 797 af 24. september 1993 om tillægsafgift for mælk og mejeriprodukter.

Reglerne indeholder således krav om, at ejer og forpagter skal være enige om at sælge, idet ingen af parterne på egen hånd kan sælge mælkekvoten under en ophørsordning. Hvis forpagteren sælger med samtykke fra bortforpagteren, vil godtgørelsen blive udbetalt til forpagteren, men reglen tilsigter, at parterne indgår en aftale om fordeling af provenuet. En eventuel tvist mellem forpagter og bortforpagter om retten til salg af mælkekvoten eller om fordeling af provenuet må afgøres af domstolene ud fra en fortolkning af forpagtningskontrakten samt under hensyn til en afvejning af de øvrige omstændigheder i sagen.

Spm. nr. S 983

Til *justitsministeren* (6/4 94) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at forhindre, at islamiske piger, der er opvokset i Danmark, mod deres vilje bliver gift med en ukendt mand fra deres hjemland?«

Begrundelse

Traditionen med arrangerede ægteskaber kan måske indpasses i muslimernes hjemlande, men den fungerer ikke godt i de vestlige lande, hvor de unge indvandretpiger har mødt andre skikke. Unge islamiske andengenerationsindvandrere, som har boet hele deres liv i Danmark og mødt den vestlige kultur, kan få meget store problemer, hvis de tvinges til at gifte sig med en mand, som forældrene har valgt.

Indvandrere, der har valgt at leve i Danmark, må acceptere, at deres børn påvirkes af den vestlige kultur og danske levevis, og at de derfor kan ønske at indrette deres tilværelse efter andre normer end forældrenes.

Svar (15/4 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Også efter min opfattelse må man selvfølgelig tage afstand fra, at forældre aftaler ægteskab for unge mennesker, som på grund af pres og måske endda trusler fra forældrene og familien føler sig tvunget til at indgå i et sådant arrangeret ægteskab.

Det er imidlertid vanskeligt at vurdere, hvor stort et omfang problemet har.

For de *unge under 18 år*, som skal have statsamtets og forældrenes samtykke til at indgå ægteskab i Danmark, viser statistikken, at de fleste af disse ægteskaber indgås af unge kvinder med fremmed statsborgerskab.

I Danmark blev der i 1992 indgået ægteskab af 83 kvinder og 2 mænd under 18 år. Heraf havde 20 kvinder og 1 mand dansk statsborgerskab, mens 63 kvinder og 1 mand havde udenlandsk statsborgerskab.

For de unge under 18 år, som skal have tilladelse til at indgå ægteskab, vil en ændring – som jeg umiddelbart er positiv over for – kunne bestå i, at der i Justitsministeriets bekendtgørelse om indgåelse af ægteskab stilles krav om, at tilladelse til ægteskab kun kan meddeles, hvis statsamtet på grundlag af samtaler med de unge og eventuelt også deres forældre finder, at der ikke er grund til at antage, at de unge tvinges ind i ægteskabet.

Jeg har derfor anmodet Civilretsdirektoratet om at overveje en sådan ændring af de administrative regler om indgåelse af ægteskab og vil orientere spørgeren om resultatet af disse overvejelser.

Også for *personer over 18 år* gælder det, at Justitsministeriet selvsagt ikke er i besiddelse af oplysninger om, i hvilket omfang der eventuelt indgås arrangerede ægteskaber.

For personer, som er myndige, og som kan gifte sig uden tilladelse fra statsamtet og forældrene og uden at angive en begrundelse for ægteskabet, mener jeg ikke det er nogen farbar vej at lade prøvelsesmyndigheden indkalde til en samtale om, hvorvidt de kan vedstå ønsket om at indgå i et bestemt ægteskab.

Mere generelt kan det oplyses, at der er mulighed for at få et ægteskab omstødt, der er indgået under tvang.

Hertil kommer, at forældres tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab efter omstændighederne vil kunne indebære en overtrædelse af straffelovens § 260 om ulovlig tvang.